

Justificat prin sângele lui Isus Hristos

Charles Leiter

illbehonest.com/romana

Sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curăță de orice păcat. Sângele ne curăță de păcat. 1 Ioan 1:7. Ce înseamnă asta? Înseamnă că justificarea se face pe baza unei răscumpărări care a fost plătită. Justificarea este aplicată cuiva în baza satisfacerii dreptății. Cu alte cuvinte: când Dumnezeu justifică o persoană, El nu privește la ce este în acea persoană. El privește la ceea ce a fost făcut pentru acea persoană. El privește la sângele lui Isus Hristos. Ce reprezintă sângele acesta? Reprezintă faptul că El, prin moartea Sa pe cruce, a plătit pentru păcatul meu. Mi-a purtat păcatul, în trupul Său, pe lemn. Deci sunt justificat prin sângele Său.

Cu alte cuvinte, Dumnezeu nu justifică un om pe baza a nimic din sine însuși. Poate spui: “Ei, știam asta.” Dar acest fapt are foarte multe implicații. În special, El nu justifică un om datorită faptului că omul este, în vreun fel, evlavios. Ce scrie în Roamni 4:5? Dumnezeu justifică pe cel neevlavios! El justifică numai oameni neevlavioși. De exemplu, un om vine suspinând, îi pare rău de păcatele sale, dar pocăința nu achită nici o frântură din păcat. Să presupunem că un criminal vine înaintea judecătorului. El a comis multe crime, dar îi pare foarte, foarte rău. Spune judecătorul: “Vina ta a fost achitată deplin pentru că îți pare rău.”? Nu! Nu achită nimic. Pocăința, pocăința ta [nu achită păcatul]. Sunt mulți oamenii care se uită la cât de rău le pare, ca să vadă dacă este suficient pentru a plăti pentru păcatele lor. Pocăința nu va plăti pentru păcatele tale. “Să tot curgă lacrimile mele, iar zelul meu să nu aibă odihnă. Pentru păcat nimic nu poate plăti, Tu trebuie să mântuiești, doar Tu.” Deci, justificarea nu e datorată pocăinței. Dumnezeu nu justifică un om pe baza pocăinței sale. Deasemnea, El nu ne justifică datorită credinței noastre. Dumnezeu nu spune, după ce privește la cineva: “Omul acesta are multă credință. Îl voi justifica.” Nu. El nu privește la credință. Credința nu poate plăti pentru păcat! Nu ajută cu nimic în achitarea păcatelor tale. Doar sângele lui Isus poate plăti pentru păcatele noastre. Justificarea se bazează pe sângele lui Hristos.

Aceasta explică cum poate cineva avea o credință așa mică și totuși să fie justificat. Atât timp cât este o credință adevărată. Să vă dau un exemplu. Un pod traversează o prăpastie. E o prăpastie chiar aici. Am un pod care traversează această prăpastie, dar este un pod foarte fragil. Și aici am un pod care traversează prăpastia și este un pod foarte rezistent. Dacă cineva ar ajunge aici și ar avea mare încredere în podul fragil; ar fi plin de credință: ‘Acel pod mă va susține!’ Vedeți, majoritatea oamenilor și-au pus încrederea în câte un pod fragil. Deci, plin de credință și încredere, el pășește pe acel pod fragil. Ce se întâmplă? Se prăbușește. Dar dacă o persoană ajunge la acest pod foarte rezistent, și are o credință foarte slabă în acel pod rezistent; dar suficientă credință pentru a-l face să calce pe pod. Deci, cu teamă și cutremur, el pășește pe pod. Credința lui, sau lipsa lui de credință, nu are de-a face cu faptul că podul îl susține sau nu. Nu e vorba de cât de tare este credința ta, ci contează cât de puternic e sângele lui Isus Hristos. Dacă azi îți lași cu totul viața în mâna lui Hristos, cu puțină ta credință, sângele și neprihănirea Lui sunt infinit de puternice pentru a te păzi de căderea în prăpastie. Înțelegi? Pentru că nu ești justificat în baza credinței tale. Ești justificat în baza sângelui lui Hristos și a neprihănirii Sale, aceasta e

ideea. Cineva i-a spus lui Hudson Taylor: “Tu ești un om cu o mare credință.” Dar el a spus: “Nu, eu sunt un om cu puțină credință într-un Dumnezeu foarte mare.” Asta e diferența.

Gândiți-vă la Paște. Vă amintiți că la primul Paște evreii au pus sângele pe ușorii ușii? Așa că sângele era afară, pe ușorii ușii, iar cel dinăuntru casei, probabil că era speriat de moarte. Aude strigătele egiptenilor care mor iar el este înăuntru, plin de teamă și cutremur. Dumnezeu se apropie și spune: “Când voi vedea credința și încrederea ta, voi trece pe lângă tine.” Așa a spus? Nu, El a spus: “Când voi vedea sângele, voi trece pe lângă tine.” Nu conta dacă cel dinăuntru era speriat de moarte, dacă sângele era pe ușorii, aceasta conta. Aceasta este singura problemă. Te încrezi tu în neprihănirea lui Hristos? Este sângele pe ‘ușorii’ tăi? Nu se ține cont de ceea ce faci, de performanța ta, ci se ia în calcul neprihănirea Lui. Acesta este un lucru uimitor.

În urmă cu 100 de ani, trăia un evanghelist scoțian, James McKendrick. El povestea despre un păcătos binecunoscut, unul din cei mai ticăloși păcătoși din zonă și din întreg ținutul. Cred că se numea George Mays; și el s-a pocăit. McKendrick a continuat să predice, iar după un an sau doi l-a văzut din nou pe George. George era foarte trist, era într-o depresie; avea capul plecat, era nefericit. I-a spus: “George, ce s-a întâmplat?” El a răspuns: “Nu mă mai simt acum cum mă simțeam când am devenit creștin. Nu mai simt așa acum.” Și James McKendrick i-a spus: “George, vreau să te întreb ceva: Câți bani ai în buzunar?” El a răspuns: “Păi, am un șiling.” James a spus: “Să te mai întreb ceva: Când te simți foarte bine, cât valorează șilingul tău?” George a spus: “Valorează un șiling.” James l-a întrebat: “Dar dacă te simți foarte rău valorează mai puțin de atât?” El a răspuns: “Nu, valorează tot un șiling.” Încerc să vă ajut să înțelegeți că sunteți justificați prin ceva exterior vouă. Sunteți justificați prin sângele lui Hristos, iar acest fapt nu se schimbă de pe o zi pe alta. Nu contează ce simți tu. Sângele și neprihănirea Lui sunt absolut perfecte și pline de putere pentru a mă justifica înaintea lui Dumnezeu. Nu contează cum mă descurc într-o anumită zi, nu are legătură cu asta. E consecința a ceea ce Hristos este și ceea ce El a făcut pentru poporul Său.

Dacă ai fost vreodată la ocean, ai văzut câteva din acele vase masive care navighează pe ocean. Niște vase ancorau; poate priveai la unele din acele vase de luptă, ale căror ancore sunt uriașe. Ce beneficiu le-ar fi adus existența acelei ancore înăuntru vasului? Aruncă-ți ancora în cală. Nu va folosi la nimic, nu-i așa? Trebuie ca ancora să fie în exteriorul tău. Încrederea ta trebuie să o iei de la Hristos și ceea ce este El. Trebuie să fii ancorat în El și nu în tine însuși, privind la tine. Aruncă-ți ancora în exteriorul vasului.